

Kampioenschap voor Theo de Haan aangename verrassing

Theo de Haan moet bekennen dat hij daags na het feest ter gelegenheid van het behalen van het kampioenschap niet helemaal okselfris was. Hij was niet de enige. Het zij hen vergeven, want het gebeurt dan ook niet vaak dat Geel Wit, twee wedstrijden voor het einde van de competitie, de buit al binnen heeft. Een hele opluchting, laat Theo weten. “Anders hadden we aan de nacompetitie mee moeten doen, nog een maand voetballen. Nu kunnen we aan het Waddentoernooi meedoen. Dat is toch een van de belangrijkste dingen in het jaar, ook als stelt het sportief gezien niet veel voor.” De voorstopper van het eerste had er vooraf rekening mee gehouden dat Geel Wit een belangrijke rol in de vierde klasse A zou gaan spelen, maar dat de Amelanders een halve competitie de ranglijst zouden aanvoeren ging ook zijn verwachting te boven. “Het potentieel is er. We hebben jonge jongens, goede voetballers en de instelling is altijd goed geweest. De jongens kunnen goed met elkaar. Er is nooit de vrees geweest dat de klad erin zou komen na de vorig jaar op een haar na gemiste promotie.”

Theo is ook vol lof over de trainer: “Ik ken Francisco Metz al zo lang. Hij voetbalde altijd voor mij en leerde mij alles. Van hem stak ik het meeste op. Hij gaat goed met de groep om.”

Theo was een late leerling, want hij begon pas in het seizoen '91-'92 te voetballen. “Ik was toen 23, 24 jaar. Afgezien van een korte periode bij de pupillen was dat de eerste keer dat ik tegen een bal trapte. Daarvoor deed ik aan schaatsen en wielrennen. Na mijn militaire-dienstperiode ging het wielrennen op Ameland op zijn kont. Toen ben ik gaan voetballen. Ik miste natuurlijk de technische vaardigheden, die leer je in je jeugd jaren”

De start van Theo was in het vierde elftal, samen met pa Joop en mannen als Barend Kooiker en Johan ‘Padde’ Metz. Theo

begon in de spits en deed dat naar behoren, want een jaar later stond hij in de aanval van het tweede. “Samen met Richard Smid, de Rat. Ik sleuren en hij de doelpunten maken”. Twee jaar later haalde Ytzen Siderius Theo naar het eerste, daar moest hij de concurrentie aan met Pasquinel Kolk, Edward de Jong en Jan Brouwer. Ytzen maakte van Theo een verdediger, hoewel hij aanvankelijk veelal genoeg moest nemen met een plaats op de reservebank. Theo begon als rechtsachter en kwam later op de voorstopperpositie, welke hij sindsdien niet meer heeft opgegeven.

Met zijn lengte en zijn figuur is Theo een stevige verdediger, die bij corners altijd voor het vijandelijke doel te vinden is. De belangrijkste reden is natuurlijk om de bal in het netje te koppen, maar alleen zijn aanwezigheid al kan onrust bij de tegenpartij veroorzaken. “Ik moet ervoor zorgen dat de keeper niet bij de bal kan en hem het zicht ontnemen.” Ook wanneer het penibel voor Geel Wit wordt trekt ‘Haan’ ten strijde. “Dan krijg ik van Francisco het sein: gaan. Mijn mooiste ervaring was de slotfase bij WZS. Daar scoorde ik in de 85ste en in de 92ste minuut.”

Doelpunten maken is het mooiste wat er is, meent Theo, maar dat geldt natuurlijk niet voor scoren in eigen doel. Toch is dat Theo menigmaal overkomen. “In de eerste jaren was ik gevaarlijker voor René dan voor de andere keeper”, grapt de verdediger. Desondanks heeft de voorstopper zich altijd gelukkig gevoeld op die positie. “Daar heb ik het spel voor me en kan ik coachen.”

Het fraaiste moment voor het collectief was natuurlijk het behalen van het kampioenschap in Stiens. Anton Kiewiet had de eilanders aan een voorsprong geholpen en even later sijpelde het nieuws door dat Renado had verloren. “Ik hoorde bij een corner dat het 1-2 was voor MKV. Ik dacht: hou je toch stil, ik wil mijn eigen potje voetballen. Vijf minuten voor tijd zei ik het tegen Siprian de Jong. Je kon toen ook al duidelijk aan de reacties aan de kant

zien dat het bij Renado afgelopen was. We werden kampioen, toch was de beleving niet zo groot als vier jaar geleden in Sint Anna. Toen, tegen MKV, was het een echte beslissingswedstrijd met veel publiek en spandoeken.”

Nu werd de titel min of meer bij verrassing al op deze speeldag binnengehaald en mag Geel Wit het andermaal in de derde klasse proberen. Daarbij zal de kern van de huidige selectie aanwezig zijn, Theo inclusief. “Ik ben nu 35, maar als het gestel het toelaat ga ik er zeker nog een jaartje voor, mits er geen beteren zijn. Bepalend voor mijn besluit is dat ook André heeft gezegd dat hij doorgaat. En een man als René zal wel moeten, hij is nog veel te goed.” Geel Wit zal in de derde klasse zeker een beter figuur slaan dan een paar seizoenen geleden. Als voorbeeld haalt Theo Ruinerwold aan, de club waar Geel Wit vorig jaar na strafschoepen van verloor. De Drenten draaien nu in de middenmoot mee. “Dat moeten wij ook kunnen. We zijn in principe beter dan heel wat ploegen. Wij hebben een tamelijk jong team. Ik was bij de A’s leider van Siprian de Jong, Theo Brouwer en Pasquinel Kolk, wie overigens voor ons welkom zou zijn in de derde klasse. Maar we hebben nu ook goede spelers. Neem een Paul van der Wal. Die heeft God weet veel werk verzet in de laatste wedstrijden.”

En aan het middenveld hoeft het al helemaal niet te liggen, want Geel Wit heeft daar ‘voor een kapitaal’ lopen, oordeelt Theo. De middellinie kan in de derde klasse meer tot zijn recht komen als je, zoals Geel Wit, het spel wilt maken. In deze klasse wordt minder het principe van de lange halen toegepast, een speelstijl die voor de Amelanders na al die jaren moeilijk te bestrijden is. Voetballen op een hoger niveau is ook beter voor de jongeren. Een man als Lars Brouwer redt het wel, is de overtuiging van Theo.

Toch moet hij bekennen dat Geel Wit, ondanks de voorsprong in punten, eigenlijk nooit afstand in de wedstrijd heeft kunnen nemen. “We hebben het nooit gemakkelijk

gehad, er zaten geen dikke zeges bij. Maar wij zaten wel conditioneel beter in elkaar” Dat laatste kan te maken hebben met een verbeterd trainingsbezoek. “We liepen soms op de woensdagavond met vijf man, nu zijn dat er 14, 15. Het is ook een goede zaak dat er een trainer in Leeuwarden is. Ik hoor de jongens lovend over Fré Smidt praten. Ik kan er niet over oordelen, want wij hebben nog geen training van hem gehad.”

Nu het voetballen en het volleyballen (Theo speelt al ruim tien jaar in de succesformatie de Stiënpoeisten) bijna achter de rug is kan Theo zich storten op zijn nieuwe hobby: rugby. Daarvoor is hij al maanden in training. Vanzelfsprekend voor het Amelanders beachspektakel, maar ook voor een toernooitjes in Zeeland en... op Mallorca.

Koos Molenaar

Felicities

vv Geel Wit,

Van harte gefeliciteerd met het behalen van het kampioenschap, en veel succes in de 3e klas.

Jan van der Bij
Trainer Trynwâlden.

uit het hoge noorden,

bij deze feliciteer ik de vvgeelwit met haar behaalde kampioenschap van het eerste elftal. het is natuurlijk altijd mooi dat je oude club positief in het nieuws komt. En als klap op de vuurpijl kan mijn oude teampje het tweede ook nog de titel pakken. alle lof aan de spelers en begeleiders der teams.

Hier in Groningen gaat het aardig. Het voetballen gaat de ene week spelen we dramatisch en de andere keer weer top. dit heeft te maken met vele factoren waaronder het feit dat sommige spelers dat je kampioen kunt worden zonder te trainen. deze stelling is naar mijn idee te verwerpen zelfs op dat zielige niveau van ons.

de afgelopen zaterdag speelden we een degradatieduel tegen de vv stedum twee. stedum is een dorpje aan wat ligt aan de spoorlijn groningen-delfzijl. na een altijd leuke treintrip kwamen we hier mooi op tijd aan. de accommodatie gaf een surrealistisch beeld weer van een enorme tribune bij een veld van een vredig dorpsclubje.

Het spelbeeld gaf deze keer aan dat we weer oppermachtig waren aan de tegenstander. dit is echter vreemd te noemen aangezien we op paasmaandag nog met vier twee van deze zelfde toppers verloren hebben. maar waarschijnlijk waren vandaag de rotte appels thuisgebleven zodat er een prima appeltaartje gebakken kan worden. met deze lekkere gedachte in ons achterhoofd kregen we een half uur voor tijd de een nul om de oren. de schrik sloeg ons om het hart. weer de betere ploeg maar toch weer nul punten? het zou niet mogen maar toch. gelukkig bleven we goed voetballen en de kansen die we eerder misten schoten we er nu wel in. eind uitslag 1-3. deze uitslag is bijna goed voor handhaving. na afloop kregen we nog een metertje bier aangeboden door de vv stedum. deze hebben we met zijn

viertjes lekker opgedronken aangezien de rest van het team het nodig vond om enkele trainingen eerder te nemen. bij geelwit was het halen van de boot vaak een heikel punt nu moeten we met zijn allen achter zo'n gele rups aan. in ieder geval eind goed al goed. en oant sjen.

de groeten johan bekus tkb 8

Namens Friesland 2 feliciteer ik langs deze weg het 2^e elftal dat ons dit seizoen dwars heeft gezeten. Jullie waren misschien niet het allerbeste, maar wel het meest constante team in onze competitie. En een ongeschreven wet is nog altijd: 'Zij die de meeste punten halen, zijn de kampioen.

Dus nogmaals van harte gefeliciteerd met dit kampioenschap.....

Ik wens jullie veel succes volgend jaar in de 1e klasse....

Het zal zwaar worden, maar de weg naar het eiland is voor velen lang en wie weet laten ze vele punten achter.

André de Vos
Friesland 2

Verder kwamen er felicitaties binnen van vv Warga, sc Franeker en de supportersvereniging van sc Franeker.

Familiedag

Hemelvaartdag, donderdag 28 mei, vindt weer de jaarlijkse Familiedag plaats op het sportveld. Zoals de naam al zegt is het een gebeuren voor jong en oud. Er zal weer van alles te beleven zijn. Iedereen is van harte welkom.

Receptie

Ter gelegenheid van het kampioenschap van het eerste elftal wordt een receptie gegeven. Deze zal plaats vinden op 14 juni. Aanvang 20.00 uur. Alle leden zijn welkom.

Geel Wit 2 weer kampioen!

Het regent dit jaar kampioenen bij Geel Wit. Iedereen leeft natuurlijk mee met de prestaties van het vlaggenschip, maar letterlijk in het kielzog daarvan is het tweede team opmerkelijk genoeg ook kampioen geworden. Opmerkelijk omdat het tweede al in de reserve tweede klasse speelde. Wat eigenlijk al heel hoog is. Het team dat die promotie toen verdiende, viel door onenigheid uitelkaar. Degradatie terug werd toen met moeite voorkomen. Dit jaar werden de gelederen weer gesloten en oude rotten met jong talent wilden er een mooi seizoen van maken. Onder leiding van Patrick Kiewied (trainer/leider) en good old Jaap Molenaar (leider) en vaste grens Lex Varkevisser was men niet van plan veel aan het toeval over te laten.

Het voetballen met tweede selecties is een apart fenomeen. Aan het begin van het seizoen wordt er tussen het eerste en het tweede nog regelmatig van spelers gewisseld. Spelers die vervolgens 10 keer op het wedstrijdformulier van het eerste gestaan hebben, mogen dan niet meer terug. En als dan vervolgens bij het eerste nog wat te winnen valt, of juist degradatie moet worden voorkomen dan wordt er weer in het bakje van het tweede gegraaid. De selecties van een tweede elftal zijn dus vaak aan variaties onderhevig. Bij Geel Wit speelde dat dit jaar niet zo en dus had men de beschikking over een vrij constante ploeg. Wel ontstond er gaande het seizoen een spitsenprobleem door blessures bij Leo Kiewied, Frans Kienstra en Dennis Ytsma. Gelukkig bleek Arno Moll bereid zijn toverkunstjes weer even in het tweede te vertonen en zo werd onnodig puntverlies voorkomen. Achterin kende men weinig problemen, mede doordat Sip de Jong een verschrikkelijk goed seizoen draaide. Voor de winterstop draaide het team goed mee. Er werd verloren, gelijk gespeeld maar ook regelmatig gewonnen. Het breekpunt lag bij de uitwedstrijd naar Heerenveen die volgens het bestuur

reglementair afgezegd was, maar die het team vervolgens toch 3 punten in mindering kostte. Dit werd als een groot onrecht ervaren maar er viel niets meer aan te doen.

Na de winterstop was de achterstand op oa Res 2 een feit. Patrick deed wat minder uitgebreide wedstrijdbesprekingen, iedereen rouleerde mee en alleen de tegenstander-informatie werd via Bolsward up-to-date gehouden. En het begon te lopen en het hield niet meer op. Vrijwel elke wedstrijd leverde 3 punten op, langzaam kroop men omhoog en Patrick werd steeds bijgeloviger: niet meer zitten in de dug-out tijdens de wedstrijd, ook bij een lekker zonnetje de winterjas aanhouden, steeds dezelfde kleur onderbroek aan en de sokken mochten niet meer in de was.

Vlak voor de laatste wedstrijden verdween Heerenveen uit de competitie en dit kostte veel teams punten. Geel Wit hoefde maar 1 puntje in te leveren, koploper Res er 3 en daardoor kwamen ze net voor hun onderlinge confrontatie op gelijke hoogte. Geel Wit met nog steeds de 3 in mindering. Uit bij Res bleek Geel Wit de sterkste en de zo duur veroverde pole-position werd in de resterende wedstrijden niet meer uit handen gegeven.

Een hele knappe prestatie voor een team dat eigenlijk al hoog genoeg speelde. Volgend jaar dus maar in de reserve eerste klasse, dat zal dan wel regelmatig een hele zondag kosten omdat er vast wel wat tegenstanders verder dan Heerenveen bezocht dienen te worden. Toch zal dat voorlopig de pret niet drukken. De eerste klasse is binnen en volgens Patrick zullen zij ook daar goed meedoen. De scheidsrechters die hen dit jaar regelmatig gefloten hebben, fluiten ook in die klasse en volgens hen hoeft Geel Wit niet onder te doen voor de ploegen die daar nu in spelen. Klinkt allemaal alleen maar goed!

Henk Roemers

Het jaar van de kampioenen

Het seizoen '71-'72 zal wel nooit meer worden gebroken; toen werden vier van de vijf teams kampioen. Procentueel gerekend een vrijwel niet te overtreffen prestatie. In absolute getallen beleven we echter dit jaar een unicum. Nog nooit heeft Geel Wit zoveel kampioenen gekend als nu. Op het moment dat dit blad wordt gedrukt zijn het eerste, het tweede, D1, D2, E3 en F2 kampioen. Daar komt naar alle waarschijnlijkheid B1 bij. Dan zijn zeven van de veertien teams kampioen geworden. De helft dus, en welke vereniging kan dat zeggen!

De eerlijkheid gebiedt wel te vermelden dat de meeste jeugdteams niet al te sterk zijn ingedeeld, maar dat maakt de prestatie er nauwelijks minder om. Geel Wit kan vertrouwen in de toekomst hebben, en dat is mooi wanneer de twee prestatieteams een stap omhoog hebben gedaan. Het eerste is na twee jaar terug in de derde klasse en het tweede debuteert in de reserve eerste klasse. Prachtige gegevens voor een club als Geel Wit.

Het eerste en het tweede elftal hebben hun kampioenschap al gevierd. Voor het eerste volgt een receptie op 14 juni.

Op 10 mei werden drie jeugdteams kampioen. Zij maakten allemaal een rondrit door Nes en Buren op een platte wagen met Leo Beekema als trekkerbestuurder. Uitgebreide fotoreportages kunt u vinden op de website www.geelwit.nl onder het kopje Kampioenengalerij.

Contract trainer Francisco Metz verlengd

Het bestuur van de voetbalvereniging Geel Wit heeft het contract met trainer Francisco Metz uit Nes verlengd. Metz begon in 1999, het jaar waarin Geel Wit debuteerde in de derde klasse. Na twee moeizame jaren degradeerde de Amelanders club. Vorig jaar werd promotie op een haar na gemist door in de beslissingswedstrijd van de nacompetitie op strafschoepen te verliezen. Dit jaar werd Geel Wit

kampioen van de vierde klasse A en volgend jaar mag de club het dus opnieuw in de derde klasse proberen.

Algemene ledenvergadering

De algemene ledenvergadering wordt gehouden op 28 augustus. Noteer deze datum alvast in uw agenda.

Vrijwilligersbarbecue

De vrijwilligersbarbecue wordt traditiegetrouw gehouden op de laatste zaterdag van de maand juni, dit jaar dus op de 28-ste. Alle betrokkenen krijgen een persoonlijke uitnodiging.

Tweede in de beker

Het tweede elftal wordt ingeschreven voor de strijd om de KNVB-beker district Noord. Sinds kort is ook voor reserve-elftallen een bekertoernooi in het leven geroepen en het is de eerste keer dat Geel Wit meedoet. Dit op verzoek van trainer Patrick Kiewied, die ook het nieuwe seizoen voor de selectie staat.

Indelingen

In het nieuwe seizoen zal Geel Wit met zeker een team minder uitkomen. Komend seizoen zal er geen E3 zijn. Bij het ter perse gaan van dit blad was nog niet bekend of F2 nu al wordt ingeschreven of pas na de winterstop.

Nico Oud: wie niets doet bij Geel Wit doet zichzelf tekort

Zondag 11 mei was een gedenkwaardige dag in het leven van Nico Oud. Na 11,5 jaar nam hij afscheid als leider van het derde elftal. Dat heeft hij geweten. De mannen van het derde namen op uitbundige wijze afscheid van hun roerganger, die voor de rondrit door Nes, Buren en natuurlijk de Kooi nu achterop de wagen plaats moest nemen. "Veel mensen dachten dat we kampioen waren", grapt Nico.

Nico heeft intens genoten van de dag die hem de waardering bracht van het werk dat hij zo lang met zoveel plezier heeft gedaan en hem zoveel voldoening heeft gegeven. “Het hele sociale gebeuren is erg belangrijk. Het gaat om die twee uur voetballen, maar de rest zoals de bootreis hoort er ook bij”, vertelt Nico.

De hobby van leider gaat niet louter over rozen, weet hij. “Je scheldt best wel eens als bij de bespreking op de vrijdagavond blijkt dat je weer eens te weinig spelers hebt.” Vooral in de beginjaren overkwam hem dat vaker wel dan niet. “Regelmatig had ik maar vier of vijf man. Samen met Piet Kooiker heb ik na afloop van het seizoen een toernooi georganiseerd met allen die dat jaar in het derde gespeeld hadden. Dat waren 52, 53 man. Denk je dat je iedereen hebt gevraagd, vergeet je Luc van Tiggelen”.

Elke zondag zegt Nico zijn spelers voor de volgende week aan. Ter herinnering belt hij ze vrijdagsavonds allemaal nog eens op. Niet zelden neemt de vrouw des huizes op en op deze wijze heeft de elftal-leiders een respectabele lijst ‘belvriendinnen’ opgebouwd.

Ook het dit seizoen was het weer een hele toer om telkens weer voldoende spelers bij elkaar te krijgen. Met name het voetballen op dagen als paaszaterdag is een grote ergernis voor Nico. “Wij zijn een zondagvereniging. Een aantal spelers moet dan werken en met een paar blessuregevallen heb je zo te weinig spelers. Dan hebben we het nog niet eens gehad over het keepersprobleem. Het is mooi dat Chris Rijpstra je dan uit de shit haalt. Maar als ook Allard Oud wegvalt moet ik Richard Kooiker op doel zetten en ben ik mijn voorstopper kwijt.” Daar komt bij dat spelbepalende spelers langdurig geblesseerd waren en dat verklaart mede de lage klassering van het derde. Toch vindt Nico de negende plaats geen schande, want zijn ploeg speelt relatief hoog. “We spelen tegen veel tweede elftallen, die twee keer in de week trainen. Wij voetballen puur voor ons plezier”.

Nico heeft dit jaar wel gevlagd, aan spelen kwam hij niet meer toe, al heeft hij wel eens in tenue klaar gestaan om in te vallen. Een enkelblessure maakte een vroegtijdig einde aan de voetbalcarrière van Nico. Dat was in een oefenpotje, waarin nota bene zijn broer René probeerde hem te poorten. Nico draaide zich om met fatale gevolgen. Hij werd leider, niet helemaal onbekend terrein voor hem, want met Martinus Metz had hij al een paar jaar een jeugdteam onder zijn hoede gehad. Voor Nico was het heel belangrijk dat hij weer iets om handen had. “Het is heel mooi werk om voor een vereniging als Geel Wit bezig te zijn. Het is een heel leuke club. Door iets te doen hoor je erbij.” Nico is van oordeel dat vrijwilligerswerk voor de club een must is; niet alleen voor de vereniging, maar vooral voor jezelf. “Ik vind het jammer voor diegenen die niets doen, zij doen zichzelf tekort”.

Toch houdt Nico het zelf even voor gezien. “Als je iets doet moet je het goed doen. Ik heb ook andere beslommingen wat mij heeft doen besluiten om ‘nu even niet’ me voor Geel Wit in te zetten. Ik heb tijdig aangegeven dat ik stop. Nu maar zien wat de toekomst brengt”

Gevraagd naar zijn leukste herinneringen hoeft Nico niet lang na te denken. Dat waren de kampioenschappen. Om te beginnen die in 1994-1995, met mannen als Piet Kooiker, Frans Kiewied en Luc van Tiggelen en natuurlijk twee seizoenen geleden met de ‘dissidenten’ van het tweede in de gelederen. Ook aan het kampioenschap van het eerste elftal in 1999 heeft hij veel genoeg beleefd. “Ik ben mee geweest naar Stiens. Niet naar de beslissingswedstrijd in St. Anna, maar ik heb wel ‘s avonds de jongens opgewacht. Dit jaar kon ik er niet bij zijn, want ik was op vakantie op de Veluwe”, zegt hij met spijt in de stem.

“Eigenlijk is elke dag een feestdag”, oordeelt de rasoptimist die altijd in is voor een geintje. Toen de mannen van het derde die bewuste 11 mei terug kwamen van hun rondrit stond tegenstander Leeuwarden te

wachten op de taxi. Of de Amelanders hun niet even konden brengen. Natuurlijk wel. Per slot van rekening had Geel Wit nog iets goed te maken van vorig jaar. Ook toen stonden beide clubs in de laatste wedstrijd tegenover elkaar. “Wij hadden tien man. Ik had kunnen spelen, maar dat werd iemand van de vijand. Nadat we dat hadden afgesproken liep ik naar de kleedkamer en daar zat hij al omgekleed en wel. Laat hem nou ook nog scoren tegen zijn eigen club!”

Hoewel Nico druk op zoek is geweest naar een opvolger was hem bij het ter perse gaan van deze krant nog niet gelukt iemand voor deze leuke klus te strikken. Daarom kunnen belangstellenden zich bij hem of bij het bestuur melden. En mocht de baan intussen al zijn ingevuld, geen nood, want ook het vierde zoekt een leider ter vervanging van Peter Brouwer. Ook hij houdt er aan het einde van dit seizoen mee op.

Koos Molenaar

Verslagen

26 april

Geel Wit D1 – TTBC D3

TTBC op bezoek met wat extra hulp.

Het spel in de eerste helft was zeer matig met als grootste probleem het scoren.

Vele voor zetten echte kansen maar niet scoren.

Onze spits werd weggespeeld door de veel slimmere keeper, normaal spelend in D1.

Bij iedere dieptepass werd er te laat gereageerd.

Men stond te ver van de laatste man, dus de laatste man of keeper was altijd eerder bij de bal.

De tweede helft onze laatste man naar het midden en Kevin als laatste man.

Met als resultaat binnen een paar minuten een mooi intikkertje van Richard.

In de 23ste minuut maakte Tharan er nog 2-0 van.

Op deze manier wordt een kampioenschap wel erg moeilijk.

Want Dokkum weet op 10 mei wel raad met het spel wat hier werd gespeeld.

De leiding.

10 mei

Kampioenswedstrijd D1

De beslissing kon vallen twee wedstrijden voor het eind van de competitie. En dit nog wel tegen de nummer twee Dokkum.

Gezien de resultaten van beide teams moest het wel een pittige wedstrijd worden.

Maar Dokkum was niet het Dokkum dat we in de uitwedstrijd hadden ontmoet. Wel dezelfde spelers maar niet hun spel.

Geel Wit bepaalde het spel, het samenspel was prima en gedreven. In de 2^e minuut opende Onno de score uit een voorzet van Richard.

Richard had in de zeventiende minuut pech, na een val op zijn arm had hij behoorlijk pijn. Zijn arm werd gespalkt en op karakter speelde hij de wedstrijd uit.

Maar achteraf bleek dat zijn arm was gebroken, grote pech dus.

De wedstrijd ging door en in de 23 minuut begon Tharan met een solo die hij beëindigde met een steek pas op Stefan, die prima kon afronden 2-0.

In de tweede helft had Dokkum totaal geen vat meer op het spel. Hun keeper hield de stand nog beperkt. Maar in de 9de minuut scoorde Stefan uit een voorzet van Chris 3-0.

In de 18 minuut nam Vincent een corner van rechts. Vincent draaide de bal in eens op doel, de keeper hield de bal. De terug komende bal werd weer door Vincent voor het doel geschoten en hard in geschoten door Martijn.

In de 21ste minuut was het die zelfde Martijn die met een lob bal Stefan wist te bereiken, die op zijn beurt de bal over de keeper lobde: 4-0.

Scheidsrechter André de Jong floot voor het eind van de wedstrijd en onmiddellijk barstten de kampioensliederen los. De spelers leiders en trainers werden in de bloemetjes gezet door de moeders en het

bestuur. Toen allemaal inclusief de beker op de foto bij Koos Molenaar. De spelers werden meteen op een boerenwagen gezet voorzien van een compleet muziekinstallatie van Kees Brouwer. Met een lekkere ijsco van Geel Wit in de snavel werden ze door Leo Beekema met de tractor door Buren en Nes gereden met als eind punt het marktpleintje. Bij Kees werden we volgestopt met diverse snacks en fris drinken. Nog even met de beker naar de sponsor en direct daar na naar de Boeg in Buren voor een water partijtje. Het gehele team wil de ouders bedanken en ook het Geel Wit bestuur voor de onvergetelijke mooie dag. Jaap, Jetse, Richard, Dennis, Joop, Willard, Patrick, Richard, Rik, Andries, Taranetharan, Chris, Jan, Onno, Stefan, Vincent en ons vrolijke noot Martijn Maters die Geel Wit als voetballer gaat verlaten.

JK.

D1 naar Be Quick Dokkum.

Geel Wit D1 ongeslagen boven aan en Be Quick onderaan. Voor ons stond er niets meer op het spel. Wij vonden het leuk om eens met de achterhoede voor en de voorhoede achter te spelen, dus de spits op doel en de keeper in de spits enz. Het eerste doelpunt werd gemaakt door Willard. Toen kwam Vincent met een geweldig schot over de keeper in het doel. Toen kwam Willard weer met een effect bal om de keeper heen (rust). Toen kwam Willard weer met een schot in de hoek. Toen kwam Tharan met een schot uit de drukte want het was een corner geweest. Toen was het later weer een corner en schoot Willard de bal in het hoekje. De eind stand was 2-6 toen even lekker douche en op naar een patatje. Wij vonden dit ons mooiste jaar.

Made by Willard, Chris, Thanan, Rik, Stefan, Onno en Andries.

INGEZONDEN

Jeugd plan Nederland.

Elk jaar ontvangt iedere voetbalvereniging een formulier van de KNVB om voetballers tot 12 jaar met talent op te geven. Dit formulier gaat dan naar het bestuur en wordt dan normaal gesproken door de jeugdcommissie behandeld. De jeugdcommissie bespreekt dan met de betreffende leiders en/of trainers welke spelers hier volgens hen voor in aanmerking komen. Deze spelers worden op het formulier gezet en teruggestuurd naar de KNVB. De spelers worden per regio ingedeeld. Spelers van Ameland worden ingedeeld bij regio Leeuwarden. De opgegeven spelers krijgen dan na een paar weken een oproep om een wedstrijd te spelen. De eerste selectiewedstrijd start men met 46 spelers die door scouts worden bekeken. Dan worden er 24 spelers uitgeselecteerd, die na een paar dagen bericht krijgen om een volgende wedstrijd te spelen. Ongeveer een week later volgt een tweede wedstrijd, hieruit worden 16 spelers geselecteerd. Deze spelers behoren dan tot het regio team Leeuwarden. Deze spelers moeten dan iedere week of een wedstrijd spelen, of een training volgen van een KNVB trainer. Dit gebeurt door de week op het vaste land, meestal 's avonds, wat inhoudt dat iemand van Ameland daar moet overnachten. Kevin Kiewiet is een van die spelers, hij draait al een jaar mee met het regio team Leeuwarden. Voor de ouders is dit een tijdrovende en dure aangelegenheid. Men krijgt kilometervergoeding van de KNVB terug, geen vetpot dus. Voor een jeugd voetballer is dit een leerzame, spannende en leuke ervaring. En de ouders kunnen er trots op zijn. Nu maar hopen dat er meer spelers in Kevin z'n voetsporen zullen treden. JvdK.

Week van de Voeten

Waddentoernooi

Standen

Eerste elftal

Geel Wit 1	22	14	1	7	43	38	-
28							
Renado 1	22	13	1	8	40	37	-
25							
Dronrijp 1	22	12	2	8	38	30	-
31							
Friesland 1	22	11	3	8	36	45	-
38							
Franeke 1	22	10	5	7	35	46	-
29							
Trynwâlden 1	22	11	1	10	34	46	-
36							
Robur 1	22	9	5	8	32	45	-
38							
Stiens 1	22	9	3	10	30	40	-
35							
Warga 1	22	9	3	10	30	43	-
44							
MKV '29 1	22	8	4	10	28	45	-
46							
WZS 1	22	6	2	14	20	34	-
63							
CAB 1	22	3	4	15	13	21	-
57							

Tweede elftal

Geel Wit 2	20	14	4	2	43	48	-
17							
RES 2	20	12	2	6	38	43	-
27							
Friesland 2	20	10	4	6	34	44	-
36							
Nicator 2	20	10	4	6	34	49	-
42							
Emmeloord 2	20	8	6	6	30	28	-
16							
LSC 2	20	8	3	9	26	41	-
44							
Franeke 2	20	7	2	11	23	32	-
36							
Rood Geel 2	20	6	4	10	22	37	-
44							

Hark. Op. 2 20 5 7 8 22 31 -
42

Bergum 2 20 5 4 11 19 19 -
37

Steenw.w. 2 20 4 2 14 14 26 -
57

Derde elftal

St. Anna 2 20 14 4 2 46 66 -
22

Trynwâlden 2 20 13 4 3 43 59 -
23

Frisia 3 20 13 2 5 41 77 -
29

Akkrum 2 20 10 2 8 32 47 -
41

ONB 2 20 9 3 8 30 59 -
45

Gorredijk 3 20 10 2 8 29 39 -
42

Harlingen 2 20 6 4 10 22 53 -
57

Stiens 2 20 6 4 10 22 34 -
51

Geel Wit 3 20 6 3 11 21 31 -
66

Leeuwarden 3 20 5 2 13 17 48 -
67

Sparta '59 2 20 2 2 16 8 27 -
97